

for, som i denne Retning maas ansees for at have stor Betydning; og dernæst vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Skatteopkrævningen allerede ved Forslaget, saaledes som det foreligger fra Udvalget, opnaaer en betydelig Lettelse. Det vil ogsaa kunne oversees af den aarede Forsamling, naar den seer hen til de mange forskjellige Skatter, som ere nævnte i § 1, og for hvilke der forhen for Størstedelen særskilt maatte skee specielle Beregninger af Skatteopkrævning, medens der nu istedetfor alle disse træder en eneste Skat, saa at de tidligere flere forskellige Skatteberegninger og Opkrævninger efter Udvalgets Forslag allerede ere sammensmeltede til en eneste. Derved stiller altsaa Fremtiden Skatteberegningen meget gunstigere, end Fortiden har gjort det. Der synes derfor ikke at være nogen væsentlig Anledning til, af denne Grund at gaae videre i denne Retning; men derimod er der Grunde, som tale imod at foretage dette Skridt. Disse ere nemlig den Hovedanskuelse, hvortil Udvalget knytter sig, nemlig at man ikke skal røre ved de ældre Skatter, som have bestaaet gjennem en meget lang Tid. Og, om en saadan Sammenlægning, som her er foreslaaet, end ikke ligefrem kunde siges at forandre de tidligere Skatter, saa vilde den dog fremkalde en Forandring i den Form, hvori de fremtræde for Dverne. Det vilde da ikke let kunne undgaaes, at det i mange Tilfælde vilde fremkalde Misligheder og Misforstaaelser fra Dvernes Side, naar de saae, at deres Skatter i deres hele Benævnelse og Form vare blevne forandrede. Og disse Misligheder, som saaledes vilde opstaae med Hensyn til de tidligere Dvere, troer jeg, maa sættes over den Bequemmelighed, som kunde flyde af en saadan Sammenlægning for de enkelte, eller ialtsald i Forhold til Dverne enkelte, Skatteopkrævere.

Om det sidste Punkt angaaer, nemlig Spørgsmaalet, om man skal inddrage Rigsdagsudgifterne under den nye Skat, som foreslaaes udfreven, har den høitagtede Finantsminister ligeledes gjort opmærksom paa, at det vilde være overeensstemmende med det Bestaaende, naar man gjorde det. Jeg nægter ikke, at der vilde være en vis Overeensstemmelse, nemlig den, at der tidligere har været udfreven en Skat til et Formaal, som er be-

slaget med det Niemed, hvortil nu Rigsdagskatten foreslaaes udfreven; men dertil indskrænker Sammenligningen sig, hvorimod Stænderskatten har været udfreven efter ganske andre Normer end dem, hvorefter Rigsdagskatten nu foreslaaes at udfrires, og den har været udfreven med et ganske andet Beløb end det, hvormed Rigsdagskatten skulde udredes. Disse 2 Overeensstemmelser opveie vistnok hiin Overeensstemmelse. Naar man nu tillige har haft Meget imod at benytte de tidligere Skattnormer mere, end det er absolut nødvendigt, og mere end det i ethvert givet Tilfælde viser sig paaatværende uundgaaeligt — naar den høitagtede Finantsminister med megen Styrke har udtalt sig for at ville understøtte de Forsøg, som skulde blive gjort paa at udfrire en Skat efter nye Normer — naar Forsamlingen endnu for saa Dage synes at have været af den Mening, at man allerede næste Aar skulde anvende en saadan ny Skattnorm, saa maatte Udvalget ansee det for lidet hensigtsmæssigt, at man nu allerede vilde tage en Bestemmelse med Hensyn til det kommende Finantsaar. Dertil kommer, at, dersom Finantsministerens Forslag om at opstille en ny Skattnorm var blevet fastholdt, saa vilde det vel være fuldkommen consequent dermed, at man drog Rigsdagsudgifterne ind under den nye Skat, men, efterat Udvalget er gaaet ind paa at fastsætte en vis bestemt Sum, som skulde udfrires, og den høitagtede Finantsminister endogsaa fuldkommen har tiltraadt dette Forslag, kommer man i stor Forlegenhed med at bestemme det Beløb, hvorved Rigsdagsudgifterne skulde inddrages under dette Beløb, idet man ialfsald ikke vilde kunne benytte den Sum, som er optagen i Finantsloven for indværende Aar, da den Beregning, hvortil den støtter sig, er grundet paa den Forudsætning, at Rigsdagen skulde være 7 Maaneder, medens vi maae antage, at den i Almindelighed er en kortere Tid sammen. Det er derfor umuligt, nu i dette Døgn fuldkommen at bestemme disse Udgifter, og der vilde altsaa komme endnu en ny Vilkaarlighed ind med ved Beregningen af en saadan Skat.

Det var disse Bemærkninger, jeg havde at fremsøre, idet eg iøvrigt afventer de Indven-